

Aszód és Vidéke

TARSADALMI · KÖZGAZDASÁGI és IKODALMI HETILAP.

ELŐFIZETÉSI ÁRAK:

Egész évre . . . 8 korona Negyed évre . . . 2 korona
Fél évre . . . 4 Egyes számú ára 20 fillér.
Bérmegtelen leveleket nem foglunk el.

MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP

FELELŐS SZERKESZTŐ
NYIRY LAJOS.

SZERKESZTŐSÉG és KIADÓHIVATAL

ASZÓDON.

HIRDETÉSEK:
egységnyi szerint jutányos áru közlést. NYILTTÉR sorok
10 fillér. Előfizetőkre: nagy árak levonás.

Képviselő választás előtt.

Mindenfelé leng, lobog már a világ legszebb zászlója: a veres-fehérezöld, azt hirdető, hogy nagy dolog van készülőben: az országgyűlési képviselő választás.

Nem politikai vonatkozásában szólnak a kérdéshez, hanem a polgári önbecsülés szempontjából.

Valóban nagy dolog is, hogy helyesen tudjuk kiválasztani polgártársaink közül azokat, akiket megbízunk, hogy nekünk törvényeket alkossanak, törvényeket, a melyektől függ hazánknak és minden lakójának a fenmaradása, jóléte és boldogsága.

A választók kezébe van letéve a haza sorsa. Nemcsak jog ez a választás, hanem olyan nagy felelősség is, mely ránehezedik a lelkiismeretre. Ez a lelkiismeret csak akkor lehet nyugodt, ha nem a vak szenvedély, nem

a gyűlölet, hanem a józan ész a higgadt megfontolás, a haza édes mindnyájunk közös érdeke által vezettetik.

Az a szépen lengő nemzeti zászló hazaszeretetet, békességet, reménységet hirdet. A legszebb polgári jog gyakorlása ne hintse el közöttünk a viszálykodás gyűlöletét, ne támasszon közöttünk vihart, egyetlenséget. Tiszteljük egymás meggyőződését.

Vajjon, ha különböző utakon hordják a téglákat a nemzet védbástyájának: a törvénynek építéséhez: nem egyforma-e a mi érdekünk, ha becsületesen teljesítjük kötelességünket?

Lehetünk különböző véleményben, de a mi véleményünknek nem szabad annyira elfajulni, hogy kétségbe vonjuk a mások véleményének tisztaságát.

Ne okozzon nekünk keserőséget meggyőződés s mi ne okozunk keserőséget a más meggyőződésben levőknek.

Vajjon az édes anya csak a szűke vagy csak a barna gyermekeit szereti-e vagy pedig nem nézi azoknak színetét hanem csak azt nézi, hogy ki szereti gyermekei közül őt legjobban és ki igyekszik ki munkálkodni azok közül az ő boldogításán.

Vajjon a beteg azt áldja-e jobban a ki neki ételt, vagy italt nyújt nehéz betegségében, ha tudja, hogy az étel és ital egyformán adják vissza az ő erejét egészségét?

Vajjon a természet felvirágoztatására a nap melegének van-e nagyobb hatása, mint az esőnek, s kárthatatlanként egyiket a másik rovására, holott mindkettő életet és erőt ad?

Nem, nem szabad nekünk kárthatatni egy mást az ellenkező véleményért. Ha ez a józanság, a becsületesség és a haza javára törekvés tiszta forrásából fakad.

Ha pedig korrupciót látunk leplezzük le!

TÁRCZA.

Egy pohár tej.

Irtá: Szomaházy István.

Könnyű koc i haladt keresztül a folyóparti rónaságon, melyet egy-egy p. skalóvénnyire gondozott nyaralók s üde parkok szakítottak meg. Alkonyat felé hajló nyári délután volt, a forróság már tetemesen alább szállt s a folyó fölött szinte illatosan tiszta, édes esti levegő lebegett.

A kocsiban, mely igénytelensége ellenére is nem közönséges alkotmányának látszott, négyen ültek: két nő a hátulsó ülésen, két férfi a bakon. A nők közül az egyik koros dáma volt, bánatos és szelid szemű öreg asszony, a másik egy fiatalabb, kissé rövid látó hölgy, aki szörnyen huzódott meg az idősebb nő baloldálán. A férfiak egyike a lovakat hajlította, a másik chamóis-színű livrét viselt, szinte szoboszerű mozdulatlansággal szemlélte a bájos alpesi vidéket.

A korosabb nő kíváncsian nézett a folyó partja felé, melynek fái közül karcsu villatornyok kaczerkódtak a vándorló bárány felhőkkel. Mikor a kocsi egy utszéli malom mellett elhaladt, az öreg dáma titokzatosan elmosolyodott.

— Adél, sejtí, hogy merre járunk? — kérdezte a rövidlátó asszonytól.

A fiatalabb most maga is a folyó környékét kémlelte.

— Őszintén megvallva, tudom ugyan,

hogy Bücken körül járunk, de hogy hol, azt igazán nem tudom . . .

— A malmot se ismeri?

— Nem, Felső . . .

Ugy szólította az öreg asszonyt, hogy: „Felső!”

— Adél, maga megbukna a treptanból . . . Ez a nádfődeles viskó nem más, mint a rottdorfi malom, ahol . . . de a többi talán magától is kifalálja . . .

— Ahol a rottdorfi bé ekötést aláírták? — kiáltott fel a fiatalabb nő élénken.

— Ugy van. Huszonöt évvel ezelőtt a malom padlásszobájában intézték el a század legérdekesebb hadibonyodalmát . . . A császár a bückení érseki rezidenciájában lakott, a szövetséges hadak vezére pedig a Gaar mellett, egy vinczellérházban.

A fiatal hölgy izgatottan tekintett vissza a malom felé, majd egyszerre odafordult a korosabb dámahoz.

— De hiszen akkor . . .

— Tudom, hogy mit akar mondani, kedves Adél . . . Ha ez itt a rottdorfi malom, akkor az a villa se lehet nagyon messze, ahol az öreg Bonfini lakik . . .

— Csakugyan ezt akartam mondani . . . A két nő olyan nyelven beszélgetett, a mit a bakon ülő férfiak nem értettek.

A fekete ruhás nő tehát, akit a másik Felsőnek szólított, egész hangosan mondotta kísérőlének:

— Ha a kocsi vagy a lakájt megkérdeznék, bizonyosan meg tudnák mutatni az öreg Bonfini házát . . .

A fiatalabb rémült mozdulatot tett.

— Szent Isten, hogy jut ilyesmi a

Felsőnek az szonyesébe? Az összes európai újságok erről írnanak egy teljes hónapon át. És mit szólna hozzá a Felsőnek ur, ha megtudná . . .

— Ne féljen, kedves Adél, nem fogjuk megkérdezeni a lakájt . . . De ha az illusztrált lapok révén véletlenül megismerjük a nyaralót, azt hiszem, hogy semmit se véteünk az etikett ellen . . .

Ideje, hogy leleplezzük az inkognitót, amibe a két asszony burkolózott. Az idősebb, az egykor világszép Bella királynő volt, az yriai király hitvese, a másik Délier Adél hercegnő, a fejedelmi asszony legkedvesebb udvarhölgye, aki urnőjét tizenöt év óta árnyékként kísérte. A királynő sok éve az Alpesek között nyaralt, a birodalmakkal szomszédos országban, melyet hazájaképp szeretett. Itt közönséges polgárrasszony módjára kocsihajtott faluról-falurra, betérhetett tejet inni egy-egy majorságha s a kis vidéki városok czukrászdájában fesztelenül olvashatta a francia újságokat. Kevesen ismerték s aki tudta is, hogy Európa egyik nagy országának uralkodónője, nem igen zavarta kíváncsiságával vagy tolakodásával. Gyöngye idegbeteg nő volt — nem csuda, a hatvanas évek borzalmas eseményei is nagyon megviselték az idegzetét — de innen mindig meggyarapodva, kipirult arccal távozott. Mulatságában még az se zavarta, hogy az öreg Bonfini is azon a vidéken töltötte el hátralevő napjait.

Most, hogy a királynő megint fölemlítette a vén szabadságharcos nevét, mindkettőjüknek eszükbe jutott megint az a borzalmas esztendő, mely egész Yriából csata-

Volt egyszer egy hatalmas nép, mely a világot majdnem egészen meghódította; a régi római nép ennek világirodalmát ez a jelszó tette naggyá, hatalmasá és vette körül bevehetetlen sánccsal, „a haza java legyen a fegfőbb törvény“ És míg ehhez a jelszóhoz ragaszkodott, minden ellenség reszkedett előtte, belől pedig virágzott a boldog volt; de amikor megszegte ezt a jelszót, mely bűvös aroncsként tartotta össze a nagy birodalmat: mindjárt szétromlott az s ma már csak a hire van meg.

Nekünk is „a haza java legyen a legjobb törvény!“ Ez legyen irányadó a mi választási mozgalminkban az legyen a világitó tornyunk a tenger közepén, a mely felé biztosan irányozhassuk a mi hajónkat az legyen a mi fénylő szövet nekünk, amikor keressük azt az embert, akinek kezébe akarjuk letenni a haza sorsát, ennek a fényénél ismerjük fel az igazi prófétákat és tudjuk megkülömbözteteti a hamisaktól.

Nézzük azt a háromszínű zászlót Szívében közepén fehér? Ne essék mocsok azon a fehér színén.

A békeség uralkodjék a választások alatt.

Az üzlet birodalma.

Irta: Gelléri Mór.

Még néhány évvel ezelőtt Amerikát tekintettük az ígért földjének, aki vagyontól álmodozott, az Ameriká felé vitorlázott, mert ott termelt a sok fényes existenzia, a sok pénz, kincset érő vagyon és ami ezzel összefügg.

És aki Amerikába kiment, lassan-lassan arra a meggyőződésre jutott, hogy ott kizárólag a komoly, kitartó, erős munka révén lehet boldogulni. Hozzájárul ugyan a munka érvényesítéséhez a leleményesség, ötletesség, körültekintés, de mindennek a bázisa a minden keresetforrást és üzleti érdeket kiaknázó munka. Ez tette nagygyá, hatalmasá Amerika iparát, és aknázza ki minden szükségletnek a kielégítését és ez tette bátorrá, vakmerővé, vállalkozóvá a munka felett rendelkező tőkét, amelynek csakhamar szük lett a nyolcvan millió fogyasztóval rendelkező Amerika; többet, sokkal többet akart meggyőzni a szivós, kitartó munka és kivetette hajóját az egész civilizált és nem civilizált világ fogyasztási területeire.

Lassan-lassan a versenyképes európai államok azon vették észre magukat, hogy Amerika roppant erőfeszítéseket tesz termelésének tökéletesítésére: óriási sóvénymussal veti magát e nála hiányzó új és új iparágak művelésére és okos előrelátással igyekszik egyik kezével meghódítani a termelés minden területét, másik kezét pedig ráteszi Európa és a többi világrészek szükségletére. A munkát és a munkást megbeszéli, sőt a munkást — a munka specializálásával — a maga szakmájában utólrhetetlen mesterré neveli; a termelvényeinek azonban szintén emeli az értékcsenit. Ebben a munkában és ebben a törekvésében Amerika az utolsó években nihetetlenül megerősödött és óriási léptekkel közeledik

nyltan bevallott célja felé, mely Amerika erkölcsi és anyagi szupremáciáját tüzte zászlajára.

Amerika előkelő politikusai nyíltan hirdetik, hogy náluk a hsládsáknak mindaddig nem szabad pihenni, míg az Egyesült Államok ipara győzodelmes útjában meg nem hódította az egész világot, míg Amerikán nem lett a világ bankárja és nem hajtotta igájába az egész világot kereskedelmét.

Az öreg angol és más európai államok pénzes zsákmái az ilyen elég hangos kijelentéseket ma még egy kicsit megmosolyogják. De ez a mosoly fanyar és keserű, mert a mosolygók nagyon jól tudják, hogy immár komolyan meg kell kezdeni a védelmet Amerika elhatalmasodása ellen a gazdasági élet legtöbb ágában.

Az üzlet, a munka, az izmok és az erő megfeszítése sőt néha túlfeszítése, oly általánossá vált az Egyesült Államokban hogy Carnegie And. és utána sok Amerikajárta közga:dasági író ezt a hatalmas nagy országát Empire of busienness-nek nevezte el.

Az üzlet a munka birodalma! Hatajmas, komoly gondolat, mely tiszteletet és hódolatot parancsol, de könnyű szertel hatat is izen mindennek, ami marad és stagnál

HIREK.

Bankett a kaszinóban. Onody Ferencz erdömester tiszteltére sikerült bankettet rendezett Gödöllőn a kaszinó, melynek az ünnepelt már több mint 20 éve tagja. Az első felköszöntőt Ivanics Ferencz főerdész mondotta az ünnepeltre, ki erre meghatottan válaszolt, a kaszinói tagokat éltetvén. Utána felköszöntőt mondtak még: Garán Dániel, Kolvács Gyula, Rosenfeld Sándor dr. ismét-

teret és temetőt csinált. 1868-ban történt, hogy a gárdaezred egy éjszakán föllázadt, a nép megrohanta a királyi palotát s pár órai kiabálás és fenyegetőzés után hajnal felé nagynehezen visszavonult. A láng szétcsapott az egész országban s Bonfini, akinek ősei valaha Toszkanából vándoroltak be Yriába, fanatikusan a lázadók élére állott. Kegyetlen és ijesztő napok következnek, a nép már-már foglyul ejtette az egész királyi családot, mikor a szövetséges uralkodó egy nap a fegyverek százezreit zudította a hangyabolykém forrongó Yriába. A királynő még most is vacogó foggal gondolt vissza a havas téli éjszakára, amikor mosónőnek öltözködve lopódzott le a palota hátulso lépcsőjén, míg a parkban a mámorosan lelkesülő Bonfini tartott szónoklatot az ostromlók százáinak. A jó Isten megmentette a biztos haláltól s Angliába, mely vendégszerető otthon ajánlott föl nekik, csakhamar megérkezett a boldogító hír, hogy a lázadást szerencsésen elfojtották. Bonfini sietve menekült, a többi vezér pedig a kaszamaták mélyében álmodozott a véres háboru napjairól. És harmincz év alatt nem ismétlődött meg többé a rémes látma, mely akkor a szivük dobogását elfojtotta.

— Vajjon megöregedett-e nagyon az öreg népribun? — kérdezte elgondolkodva a királynő.

Adél herczegnő borzongva hallgatta a kényes témát, de azért halkán megkérdezte.

— Felséged ismerte őt fiatal korában?

— Nem, sohasem láttam. Ő se találkoztott velem sohasem, mert a háboruig nem a székvarosban lakott, akkor pedig nem igen volt aravaló idő, hogy az utcában mutatkozzam. Csak a hangját hallottam azon az izonyos téli éjszakán, — de mondhatom, hogy az is éppen elég volt.

A kocsi most kikanyarodott a kis nyírfaedről s a hölgyek előtt kicsillant a folyó megszécsenedett medre, a Gaar híres türkisz-zöld vize, mely már a nagy hajókat is megberja. Az alkony utolsó sugarai megaranyozták a götsdorfi hid pillérét s a vizen túl

végigtűzött néhány alacsony viskón, mely mentén feküdt a holt Gaar iszapos medrének. Adél herczegnő, aki költői teremtés volt, ábrándozva nézte a falu szélén unatkozó fűrészmalmot, de a királynő most hirtelen odafordult hozzá.

— Nézzen balfelé, — sugta a herczegnőnek.

Néhány terebélyes nyárfa koronája mögül tornyos kastély fehérlött ki s a herczegnő egyszerre megismerte az öreg Bonfini villáját, melynek képét már többször látta az angol és francia illusztrált újságokban. Jól gondozott, de egyszerű nyárilak volt, kicsiny erkélylyel, melyet végig befutottak a fölfutó tulipántos virágai. A herczegnő ijedten kapaszkodott meg a kocsiülésben, de a fejedelemasszony elnevette magát.

— Meglássá, pompás tréfa lesz! — sugta kisérőnőjének.

— Mit akar tenni, Felség? — kérdezte az udvarhölgy ijedten.

A királynő odafordult a kocsihoz.

— Le fogunk szállni es gyalog megyünk végig az erdő ösvényen. Maguk a kocsival átkerülnek a hídon és megvárnak bennünket a fűrészmalom tulsó felén.

A kocsi megfékezte az izzadó állatot, a hölgyek pedig leszálltak a folyó partján. A királynő titokban keresztet vetett magára, de nem szól addig, míg a kocsi a hida nem ért.

— Mi a Felséges asszony szándéka? kérdezte lélekzött visszafojtva.

— Ne féljen, kedves Adél, semmi rossz. Csak jöjjen velem bátran, nyugodt lehet, hogy nem történik baja.

A királynő balfelé fordult a gyalogösvényen, a herczegnő pedig nagyot sóhajta kivette. Pár perc alatt odaértek az erkélyes villához, melynek bádögeteje fölött nyugalmas nyári alkonyat lebegett.

A királynő kissé elgondolkodva nézte a verendát, melyre csikós vászonernyő volt kifeszítve, aztán lábujjhegyen, mutatóujját az ajkára téve oldalról fordult, a házat körülvevő park felé, melyet hegyes aczélrudak

választottak el a magányos gyalogösvényről. Nem igen tehetett többet tizenöt lépésnél, mikor egyszerre vérvörösen megállott.

— Mi az? — sugta Adél herczegnő izgatottan.

A királyasszony csöndesen a fák közé mutatott: egy palatán alatt hófehér öreg ur állott, bő vászonkezeben, fején széles szakmakalappal. Az öreg ur békésen szivarozott, míg lábainál öt-hat éves fiucska lovagolt nagy hetykén egy hintalovon.

— Ő az! — mondta a királynő fojtott hangon.

A gyerek ekkor merész mozdulatot tett a hintalovól, mire az izgatott herczegnő hangosan elsikította magát. A kiáltásra az öreg ur a gyalogösvény felé tekintett s a hölgyeket megpillantva leemelte a kalapját. A királynő nyájasan, szelid tekintettel viszonozta az üdvözlést.

— Felség, az Istenre, mit cselekszik? — sugta félig holtra válva a herczegnő.

A fehérhaju ember barátságosan a királynőhöz közeledett.

— Parancsol asszonyom tán egy pohár tejet? — kérdezte udvariasan a fekete ruhás asszonytól.

A királynő most igent bólogott.

— Szívesen, mert bizony megszomjaztunk a délutáni melegben.

A házigazda a konyha felé kiáltott s pár perc múlva régimódi bókál nyujtotta át ismeretlen vendégének a jégbehűtött tejet. A királynő fenékiq irítette ki a poharat.

— Köszönöm, igazán jól esett, — mondta halásan az öreg urnak

. . . Félóra múlva az elhagyott fűrészmalomnál ismét helyet foglaltak a kocsiában. Adél herczegnő otthon szivdobogást kapott s két napig ágyban fekvő beteg volt. A királynő, mikor reggel benézett hozzá, így szólt:

— Kedves Adél, vannak perczek, mikor az ember kijátsza a történelmet. . .

telten Téchy Gyula és Tegze Lajos dr. — A bankett a kora reggeli órákban ért véget.

Hymen. Pirger Károly erdész eljegyezte Martiny Irma kisasszonyt Gyöngyös-Somlyón.

Tihanyi Irma újabb szédelgése. Alig félve, hogy feltűnt Gödöllőn Tihanyi Irma, az ismert kalandornő, akit tavaly változtatása miatt, amelyet több előklő osztrák főur nevére követték el, a győri tábla három évi feyházra ítelt s a Kuria ítéletmondásáig rendőri felügyeleti alatt van gödöllői lakásán, újabb család miatt megint összeütközésbe került a törvénnyel. Tihanyi Irma a társalkodónőjével, Chavames Lujza bárónővel összejátszva, szélhámos módon megkárosított több nagy bécsi céget, köztük a Rittmann Ignác és Beyer és társa divatrua üzletet. A társalkodónő megszállt egy győri szállóban és Weisz vezérkari őrnagynénak mondva magát, nagy megrendeléseket, összesen körülbelül nyolcezer korona értékűt tett a bécsi cégeknek. A portéka a szállóba érkezett, amelylyel azután a francia bárónő nyomtalanul eltűnt. A bécsi cégek megtudták, hogy szélhámoság történt a rovásukra s följelentést tettek a győri rendőrségen. A rendőrség egyik detektívje kinyomozta, hogy a csalást Tihanyi Irma eszelte ki s aki végrehajtotta a társalkodónője volt. Csütörtökön reggel megjelent a detektív Tihanyi Irma gödöllői lakásában s házkutatást tartva, megtalálta a megrendelt bécsi holmi egy részét; a hiányzó árurol megkerültek a zálogcédulák, összesen négyezer korona értékben. Tihanyi Irma és a francia bárónő némi hiabavaló tagadások után megvallották bűnüket, mire a detektív a társalkodónőt rögtön letartóztatta és magával vitte Győrbe. Tihanyi Irma letartóztatását pedig ma rendezte el a győri törvényszék vizsgálóbírja.

Eljegyzés. Egy szűkszavú eljegyzési kártya adja tudtul, hogy Hisz Annuska és Pest és Suba Pista Aszód, jegyesek. Tehát a mi állatorvosunk, a népszerű aszódi kir. állatorvos megnősül. Örömmel adjuk tovább az eljegyzési hírt és gratulálunk hozzá.

Heyder bankett. A gödöllői járási jegyzői kar tegnap délbe sikerült bankettet rendezett új fozolgabiroja dr. Heyder Ödön tiszteletére Gödöllőn, az Erzsébet szállóban. A bankett annyira exclusiv jellegű volt, hogy lefolyásáról bővebbet nem közölhetünk.

Programbeszéd. Ma délután fél 3 órakor fogja dr. Hédervári Lehel, a gödöllői kerület 48-as párti jelöltje megtartani programbeszédét az Erzsébet-szállóban.

A szövetkezet közgyűlése. A Gödöllő és Vidéke fogyasztási és értékesítő szövetkezte f. é. február hó 5-én d. u. fél 4 órakor tartja meg évi rendes közgyűlést a városháza tanácstermében. Ez alkalommal fog az évi mérleg is előterjesztetni.

Letartóztatott követjelölt. — Püspöki Mihály kókai lakos szocialista programmal lépett fel a gödöllői kerületben képviselőjelöltül. Csütörtökön tartotta Turán programbeszédét s ez alkalmat arra használta fel, hogy a „Szabad Szó” című szocialista lapot terjessze, szétosztogatván annak példányait. Programbeszédé is izgató volt, miért is a csendőség letartóztatta s bekísérte a gödöllői szolgabíróhoz, honnan haza toloncolták.

27 év nagy idő egy lap életében. A Pesti Hírlap, a hazánkban kétségtelenül legelterjedtebb napilap most lépett immár 27-ik évfolyamába. E hosszú idő alatt valóban oly mély gyökeret vert a magyar olvasókörzés szívében, hogy arra szinte nincs is példa az országban. Pedig nincs benne semmi csodalmi való. Hiszen a Pesti Hírlapot mindenki olvassa, — az is a ki nem ért egyet a politikájával; minden időkben imponált az olvasókörzésnek függetlenségével, őszinte szókimondásával, meggyőződésének fel- és lefelé bátor hirdetésével. Ebben rejlik népszerűségének titka. Amiez járul az olvasókörzés szempontjából való másik nagy előnye, hogy legtöbb és legváltozatosabb tartalommal jelenik meg napról-napra, vasár-

napi és ünnepi számai egész kötetek; előfizetőinek a szerkesztői üzenetek gazdag mindennapi rovatában jó tanácsokkal, felvilágosítással szolgál. kitűnő divatlapot küld nekik féláron, s egész évre szóló hasznos könyvet — díszes képes naptárt — ad nekik karácsonyi ajándékkul. Szpecialitásai is vannak a Pesti Hírlapnak, melyek minden más napilap fölül helyezik: minden nap közöl eredeti és külföldi tárczát, humoros cikkeket (Kis komédiák), Esti levelet aktuális kérdésekről a kitűnő író és bölcselő Tóth Béla tollából; színház és vegyes rovata a leggazdagabb. Ily előnyös tulajdonai révén a legjobb lelekkel ajánlhatjuk t. olvasóink pártfogásába a Pesti Hírlapot, melynek előfizetési ára egy óra csak 2 korona 40 fillér s az a kiadóhivatalba címzendő: Budapest, V., Váci-körút 78, honnan mutatványszámokat is lehet kérni.

NYILT-TÉR.)

Értesítés.

Gödöllő és vidéke mélyen tisztelt közönségét van szerencsém értesíteni, hogy az eddig Weiszkopf Adolf ur által birt gödöllői képviselőmet

GRÁF ÉLIÁS

urra ruháztam, mint kizárólagos és egyedüli képviselőmre; — előforduló szükség esetén kérem bizalommal ő hozzá fordulni, ki épp oiy jól és olcsón fogja igen tisztelt vevőimet kiszolgálni, mintha az árukat közvetlen tőlem rendelték volna.

Kiváló tisztelettel

HEIDER EMIL

mechanikai vászon, damaszt és pamutáru gyáros Mähr, Schönberg.

Vidak Sándor

czigányprimásnak

Gödöllőn,

Értesültem, hogy ön rólam valótlanságokat és sértő rágalmakat terjeszt.

Figyelmeztetem, hogy mihelyest ezekre nézve kellő bizonyítékokkal fogok bírni, a bíróságnál önt fel fogom jelenteni.

Önt én nem ismerem, önnel én soha nem beszéltem s így csak kétszeres megvételtem ön iránt, toladásáért.

Gödöllő, 1905. január 14.

Kiss Gizella s. k.

E rovatban közlőtekér nem vállal felelősséget a szerkesztő,

BERTÁK IVÁN

férfi és női szabóterme

Gödöllőn, Váci-utca (Városháza).

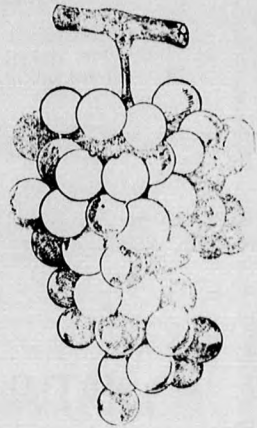
Készít uri és női ruhákat legújabb divat szerint.

Növendékek női ruha szabászatra

*** felvételnék. *** 1-3.

„Milleniumtelep” Nagysz.

Legolcsóbb árak!

Legolcsóbb árak!

Szép és tartós szőlője

csak annak lesz, aki ingyen kéri Magyarország legnagyobb szőlőiskolájának árjegyzékét, amely szőlőiskola állam s egylelyel és állami felügyelet mellett áll.

Földterület

felméréseket, birtokfelosztást, parcellázást, ehhez vázrajzokat pontosan készít és legolcsóbban felvállal

MOLNÁR LAJOS,

Gödöllőn, Gizella-utca 45. szám.

PLISTILL EDE

temetkezési vállalata GÖDÖLLŐN Váci-utca 460. szám

Mindennemű koporsók kaphatók érc-, keményfa- vagy fényezett diófából kisebb-nagyobb méretben. Szemfődelek, virágok, sarkosorok, viaszgyertyák szobabehuzások, ravatal-felállítás, a személyzet díszes egyenruhában, a gyászokosi mellett fáklával, — nyitott halottaskocsi vagy díszesebb tüvegkocsi, akár vidékre is minden elszerezéssel elfogadtatik.

==== Gyászjelentések 1 óra alatt elkészítetnek. =====

Schicht-szappan

„szarvas” — vagy — „kulcs”

Jegygyel

legjobb, legkifinomultabb és ennélfogva legolcsóbb szappan. — Minden káros alkotórésztől mentes.

Mindenütt kapható!

!!! Bevásárlásnál különösen arra ügyeljünk, hogy minden darab szappan a „Schicht” névvel és a fenti védjegyek egyikével legyen ellátva. !!!

Saját magát károsítja, aki szőlőoltvány szükségletét nem fedezi a

Küküllőmenti Első Szőlőoltvány-telepnél. 2-12-H

Tulajdonos: *Caspari Frigyes Medgyes, Erdély.* A telep oltványait az elmúlt száraz nyáron naponta több mint 2 millió liter vízzel öntözte, miáltal az oltványok ideálisan fejlődtek. — Képes árjegyzék ingyen és bérmentve.

Kiadó vagy eladó

egy uri ház, új, szilárdan épült Gödöllő belterületén. Bővebbet a kiadóhivatalban.

MEGHIVÓ

A „HATVANI NÉPBANK RÉSZVÉNYTÁRSASÁG”

t. részvényeseinek Hatvanban, 1905. január hó 14-én d. e. 10 órakor az intézet helyiségében tartandó

XII. ÉVI RENDES KÖZGYÜLÉSÉRE.

TÁRGYSOROZAT:

1. A zárszámadás előterjesztése az igazgatóság és felügyelő bizottság jelentésével, a nyereség felosztása és a felmentvény megadása iránti határozathozatal.

2. Az alapszabályok értelmében kilépő 3 igazgatósági tag helyének választás utján való betöltése.

Hatvan, 1905. január hó 5-én.

3. A felügyelő-bizottság tagjainak kiegészítése és évi tiszteletdíjainak megállapítása az 1905. tiszteletv. re.

4. Netaláni indítványok.*

Dr. Grün József
elnök.

*Tanácskozás tárgyát alapszabályaink 19. §-a értelmében csak az képezheti, ami a közgyűlés tárgysorozatába felvéve szabályszerűen közzétéve volt. Ezen tárgysorozatba a részvényesek azon indítványai is felveendőek, melyek a hirdetmény kibocsátása előtt legalább 8 nappal az igazgatóságához írásban benyújtatnak.

ZÁRSZÁMADÁS.

Mérleg-számla.

TARTOZIK

KÖVETEL

Főkönyvi lapszám	V a g y o n	Korona	F	Főkönyvi lapszám	T e h e r	Korona	F
	Pénzkészlet 1904. decz. 31.	4749	78	91	Alaptőke	173000	—
110	Váltó kölcsön	1000664	—	92.93	Tartaléktőke (ex évi dotatívával 62000K)	55000	—
111	Jelzálog kölcsön	85317	—	112	Betét	517197	79
40	Ingatlan	200	—	115	Visszleszámitolt váltók	307835	—
38	Osztr. magyar bank giró	500	—	74	Átmeneti kamatok	9020	—
121	Óvásdíjak	57	96	122. 123.	Fel nem vett osztalék	320	—
	Felszerelés teljesen leírva	—	—		Nyeremény	29115	95
		1091488	74			1091488	74

Hatvan, 1904. december 31-én.

Dr. Grün József, elnök.

Hirsch Ignác
penztárnok.

Knau Lajos, Papp József, Rottenstein Lajos
igazgatótanácsosok.

Baditz Zsigmond
könyveztető.

Hirling Gyula
titkár.

Jelen mérleg-számlát a fő- és segédkönyvekkel összehasonlítva, a törvény és alapszabályok értelmében készültnek találtuk.

A FELÜGYELŐ BIZOTTSÁG:

Farkas Dezső f. b. jegyző.

Réh József f. biz. elnök.

Könyves Árpád f. biz. tag.